

на вѣтха дрѣха: защото за-
крѣпка та зѣма ѿ дрѣха та,
и по лоша дѣпка кѣва.

17 Нито вливатъ вѣнд
нѣво въ мѣхове вѣтхи, ако
ли нѣ, ато содѣрагѣ мѣхо-
вете, и разсѣпѣвасе вѣнд то:
но вливатъ вѣнд нѣво въ
мѣхове нѣвы, и вбѣрдѣват-
се и дѣте.

18 Тѣа като имъ дѣмаше
тоѣ, что че дойдѣ нѣкой
кнѣзь, който мѣ се покло-
ни, и рече: дѣрка та ми
сегѣ оумрѣ: но дойдѣ да
тѣришъ рѣка та ти на неа,
и ще да ѿживѣе.

19 И станѣ Исусъ, и ѿиде
по него, и оученицѣ те мѣ
зѣадо.

20 (И что еднѣ женѣ, на
коѣто течѣше крѣвь двѣ-
надесѣтъ години, приближи
ѿ зѣдъ, и пофанѣ полѣ та
на дрѣха та мѣ.

21 защото дѣмаше въ се-
беси: ако самъ пофанемъ
дрѣха та мѣ, ще да се исцѣ-
лимъ.

22 И Исусъ като се ѿбѣр-
нѣ, и видѣ ѿ, рече: имѣ
дерзновѣнѣ дѣрко, вѣра
та ти те исцѣли. И исцѣ-
лѣ женѣ та ѿ онѣй часъ).

23 И като дойдѣ Исусъ
въ кѣща та кнѣзова, и ви-
дѣ свирцѣ те, и нарѣдатъ
че гжлчеше.

24 Рече имъ: вѣггайте ѿ
тѣка, защото не е оумрѣла

дѣвица та, но спи. И онѣ
мѣ се присмѣаха.

25 И като испѣдѣха на-
рѣдатъ, вѣзѣ вѣтрѣ Исусъ
и фанѣ ѿ за рѣка та: и станѣ
дѣвица та.

26 И прочѣсе тѣа вѣсть
по сѣчка та онѣа землѣ.

27 И като премѣнѣваше
ѿ тамъ Исусъ, и дѣха слѣдѣ
негѣ двѣ слѣпцѣ, и вѣка-
ха, и говорѣха: помили нѣ
(Исусъ) Сѣне Давѣдовъ:

28 И като вѣзѣнѣ въ кѣ-
ща та, приближихасе по
негѣ слѣпцѣ те, и рече имъ
Исусъ: вѣрдѣвате ли че мо-
жемъ да направимъ тобѣ;
рѣкоха мѣ: еи Господи.

29 Тогѣва се прикоснѣ на
оци те имъ, и рече имъ: по
вѣра та вѣша да бѣде вѣмъ:

30 И ѿворѣхася оци те:
и запрети имъ Исусъ, и
рече имъ: вѣрдѣте се да не
оузнѣе тобѣ никой.

31 И онѣ като излѣзнѣ-
ха, прославиха го по сѣч-
ка та онѣа землѣ.

32 И като излѣзнѣха онѣ,
что че мѣ привѣдоха еднѣ
человѣкѣ нѣмъ, и кѣсенъ.

33 И като искочи дѣволо,
продѣмѣ нѣмно: и чѣдѣха-
се нарѣди те, и дѣмаша: ни-
кога не се е пѣвило тѣкѣ
во Израѣла.

34 И фарѣсеи те дѣмаша:
сѣ кнѣзѣтъ вѣсовски, и зѣ-
гонѣва вѣсове те.